

Mlým klape svou

Lucie Vondráčková

Baruško má zlatá, tu mě máš
ukaž, jak se pěkně usmíváš.

Jak se můžu usmívat ty zvědavý.
Žít v kleci mě nebaví.
Už jsme mohli chystat svatbu.

Svatba bude třeba zrána.

Nepomůžou slova planá,
nemám klíček od dveří.

Milá má,

Milý můj

Mlým klape svou,
svou prastarou.
Klapy klapy, když jsou chlapy jak maj být;
klapy, klapy, tak se prima musí žít.

Poslouchej
Mlým klape svou,
svou prastarou.
Klapy, klapy ať to čápy nesou dál,
že je Honza šťastnej, i když není král.

Tak koukej,
nevzdychej, nefňukej, pojď se smát,
svět není zlej, jen právě akorát.
Ať žiješ s Baruškou nebo s tou, co máš rád,
řekni si hej, je právě akorát

Zde je pomoc snadná, uvidíš,
kde byla mříž chladná není již.
Teď se usměj Baruško má.

Honzo, Honzo, Honzovatej.

Už jsem z toho mourovatej.

Chcem být naší louce blíž.

Milá má,

Milý můj

Mlým klape svou,
svou prastarou
Klapy, klapy ať jsou kroupy nebo mráz;
klapy, klapy, to dnes netýká se nás.

Pracovat, prostě žít napořád.
Říci si jen, to máme krásný den.
Stačí jen trochu chtít umět žít akorát.
Říci si jen, to máme krásný den.

Mlým klape svou,
svou prastarou
Klapy klapy, když jsou chlapy jak maj být;
klapy, klapy, tak se přima musí žít

Tak koukej,
nevzdychej, nefňukej, pojď se smát,
svět není zlej, jen právě akorát.
Ať žiješ s Baruškou nebo s tou, co máš rád,
řekni si hej, je právě akorát

Mlým klape svou,
svou prastarou.